

Jana Frýbertová: České jméno v mluvnících pro cizince

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta pedagogická

Katedra českého jazyka a literatury

posudek oponenta bakalářské práce

Bakalářská práce J. Frýbertové se zabývá významnou problematikou v oblasti výuky češtiny jinojazyčným mluvčím, a to popisem a lingvodidaktickou prezentací jmen v mluvnících pro cizince v kontrastu s mluvnicemi pro rodilé mluvčí.

Práci by prospělo, pokud by zkoumala dle zadání především gramatiky, nikoli učebnice, zato do hloubky. Postrádám také větší systematickosti: kritéria výběru analyzovaných učebnic, kritéria hodnocení gramatik a učebnic a z toho vyplývající smysluplnou analýzu. Autorka se omezuje na popis, pokud někdy hodnotí, vystačí si s tvrzeními jako „jak je daná látka zpracována“ (s. 39) apod.

Některé části považuji za nadbytečné (2.5, 3.3.7), naopak chybí shrnutí podkapitol 3.2 a 3.3, respektive v části 3.5 je velmi stručně a povšechně řečeno již řečené, v kapitole 4 je místo řádných lingvodidaktických doporučení sjednocen dosavadní popis mluvníc a gramatik, případná doporučení jsou vágní a nepodložená.

Co se týče práce s odbornou literaturou, diplomandka nadbytečně cituje M. Hrdličku, chybí odkazy v případě parafrází. Vyjadřování autorky je solidní, občas se objevují překlepy či pravopisné nedostatky, chronicky je zaměňován spojovník za pomlčku a naopak. Na s. 19 autorka opomněla uvést zkratku GCFL pro gramatiku K. Tahala. Členění textu je mnohdy nepřehledné.

V práci nacházím i obsahové nejasnosti, na které se dotazuji při obhajobě, viz níže.

Bakalářskou práci J. Frýbertové i přes uvedené výtky **doporučuji k obhajobě s hodnocením dobře**, nicméně doufám v uspokojivé zodpovězení mých dotazů.

Otázky k obhajobě:

1. Na s. 6 uvádíte, že „přímá metoda, založená na dosažení komunikativního cíle ve výuce cizinců, nakonec nebyla schopna splnit svůj primární účel“. Můžete vysvětlit toto tvrzení?
2. Na s. 13 tvrdíte, že „určitá simplifikace jazyka nevede k utváření plnohodnotné komunikační kompetence“. Mám tomu rozumět tak, že didaktická zjednodušení jsou ve výuce češtiny pro cizince nežádoucí?
3. Proč jste v práci neanalyzovala také gramatiku J. Harperové *Čeština extra*?
4. Souhlasíte s vysvětlením konkurence koncovek -u/-e u maskulin neživ. a neuter v gramatice K. Tahala, které uvádíte na s. 26?
5. Jaký máte názor na vhodnost užití některých jmen jako paradigmatických vzorů, mám na mysli příklady s hláskovou alternací či bez ní? V práci si často protiřečíte, někdy obhajujete vzory s palatalizací, někdy naopak.
6. Na s. 37 řadíte hovorovou češtinu k nespisovným útvarům našeho jazyka. Můžete vysvětlit proč, příp. podle kterého pramene?

V Plzni 18. 8. 2015

Mgr. Dita Macháčková